

متن پرسش

بسم الله الرحمن الرحيم سلام علیکم استاد: ان شاءالله که سلامت باشید. بنده، در یک کانون تربیتی در مسجد الکوثر تهران، با تعدادی نوجوان ۱۶ ساله به عنوان مربی ارتباط دارم. نزدیک به ۶ سال است که این نوجوانان، در کانون الکوثر با معارف دین مبین اسلام و اهل بیت علیهم السلام آشنا می شوند. این نوجوانان، تعدادی از کتاب های سطح یک بینش مطهر (آثار استاد مطهری) را مطالعه نموده اند. با قرائت و ترجمه ی قرآن آشنا شده اند. همچنین نزدیک به سه سال است که با احکام عبادی آشنا می شوند. در حال حاضر، سطح معرفتی نسبتاً خوبی در این گروه که اعضای آن اکنون در پایه ی دهم متوسطه مشغول به تحصیل هستند، وجود دارد. در مورد مباحث اعتقادی، تا کنون کتابی به صورت مستقل مطالعه نکرده اند. اما به صورت ضمنی در آثار شهید مطهری، به برخی مباحث پرداخته شده است. همچنین به سوالات این نوجوانان در مورد عقاید، پاسخ هایی داده شده است. تا کنون سعی شده است که معرفت این عزیزان نسبت به عقاید اسلام، به صورت درونی برای آن ها شکل بگیرد و بتوانند توحید و معاد را به صورت جوشش درونی درک کنند. برای امسال، قصد داشتیم کتابی مانند کتاب ۴۰ درس اعتقادی آقای اصغر قائمی را با این نوجوانان مطالعه و مباحثه کنیم. به نظر شما، آیا لازم است با این شرایط و در این رده ی سنی، این عزیزان به صورت کلامی هم با عقاید اسلامی آشنا شوند؟ اگر لازم هست، لطف بفرمایید و منبع و یا منابعی متناسب معرفی بفرمایید. اگر هم لازم نیست، لطف بفرمایید و راهنمایی کنید که در ادامه چگونه عقاید اسلامی برای این نوجوانان تبیین شود مفید تر خواهد بود. باتشکر از شما

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: فکر می‌کنم کتاب‌هایی مثل «جوان و انتخاب بزرگ» و «چه نیازی به نبی؟» آن‌ها را در حالتی از احساسِ حضوری قرار دهد که بتوانند ماورای باورهای عقلی و استدلالی با خود زندگی کنند. آری! بعداً اگر شبهه‌ای برایشان پیش آمد، بد نیست به استدلال‌های کلامی رجوع نمایند. ولی هیچ‌کس با دلایل عقلی و کلامی مؤمن نشد. ولی برای دفاع از ایمانش، استدلال‌های کلامی به‌کارش می‌آید. موفق باشید